

Dosarul nr. 2ra-1997/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. G. Stratulat)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, A. Panov, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

13 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ella Panickerschi, reprezentată de avocatul Iuliana Pascal

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Ellei Panickerschi împotriva lui Vadim Popenco cu privire la modificarea quantumului pensiei de întreținere a copilului minor prin majorarea quantumului pensiei de întreținere a copilului minor și încasarea pensiei de întreținere a copilului minor în sumă bănească fixă

împotriva deciziei din 16 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Ella Panickerschi, reprezentată de avocatul stagiar Eugeniu Cazacu și menținută hotărârea din 28 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 24 august 2018, Ella Panickerschi a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vadim Popenco cu privire la modificarea quantumului pensiei de întreținere a copilului minor prin majorarea quantumului pensiei de întreținere a copilului minor și încasarea pensiei de întreținere a copilului minor în sumă bănească fixă.

În motivarea acțiunii a invocat că prin ordonanța nr. p/o-582/2011 din 20 octombrie 2011 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, a fost încasată pensia pentru întreținerea copilului minor în proporție de 1/4 din veniturile lui Vadim Popenco.

A menționat că la momentul depunerii cererii de chemare în judecată, copilul minor avea vârsta de XXXXX, având în vedere că pârâtul achită suma de 600 de lei, iar copilul are vârsta de XXXXX la moment și cheltuielile în privința

acestua cresc semnificativ, este necesară majorarea pensiei de întreținere a copilului minor.

Cu referire la prevederile art. 74 și 76 Codul familiei și reieșind din considerentul că pârâtul are venituri fluctuabile, pentru că lucrează legal, a accentuat că urmează a fi stabilit cuantumul pensiei de întreținere în sumă fixă, în mărime de 3 000 de lei lunar pentru copil.

Conform datelor privind minimul de existență a Biroului Național de Statistică, valoarea minimului de existență pentru un copil în semestrul II anul 2017, orașe mari, în mediul urban a constituit suma de 2 299,10 de lei pentru copii în vârstă de 7-17 ani.

A reiterat că, deși este destinată a satisface, în primul rând, nevoile alimentare ale copilului, obligația legală de întreținere a copilului este mult mai complexă decât o simplă îndatorire alimentară, deoarece are menirea de a procura celui îndreptățit resursele necesare împlinirii și a altor trebuințe, precum cele privind asigurarea unei instruiți corespunzătoare, a unei locuințe, a tratamentelor medicale, prin urmare, suma de 3 000 de lei este rezonabilă pentru a acoperi proporțional cheltuielile de întreținere a copilului.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 38, 166, 167 CPC, art. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 74, 76, 97, 98 Codul familiei, art. 4 din Legea taxei de stat, art. 3 din Convenția internațională cu privire la protecția drepturilor copilului.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul lui Vadim Popenco a pensiei alimentare pentru întreținerea copilului minor XXXXX în sumă fixă de 3 000 de lei lunar.

Prin hotărârea din 28 noiembrie 2018 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia din 16 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Ella Panicerschi, reprezentată de avocatul stagiar Eugeniu Cazacu și menținută hotărârea primei instanțe.

Prima instanță și instanța de apel au constatat neîntrunirea în speță a temeiurilor prevăzute de art. 76 Codul familiei pentru modificarea cuantumului pensiei de întreținere și adjudecarea acesteia în sumă fixă, în cuantumul solicitat, deoarece la materialele cauzei lipsesc probe care ar dovedi cert că Vadim Popenco are un salariu și/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primește salariu și/sau alte venituri, total sau parțial, în natură ori nu are un salariu și/sau alte venituri, precum și existența altor cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreținere sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri este imposibilă, dificilă sau lezează substanțial interesele uneia dintre părți.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că din materialele dosarului rezultă că Vadim Popenco are o situație financiară constantă, fiind încadrat în câmpul muncii cu un salariu de 3 000 de lei din care se reține corespunzător plata pensiei de întreținere, iar înregistrarea altor venituri nu a fost probată.

La fel, instanțele de judecată ierarhic inferioare au apreciat ca fiind neprobat și argumentul Ellei Panicerschi precum că temeinicia acțiunii se confirmă prin

faptul că cheltuielile reale pentru întreținerea unui copil minor depășesc cu mult minimul de existență stabilit de datele oficiale și constituie lunar circa 7 000 – 10 000 de lei, or, nu a fost probat în sensul că suma invocată ar rezida din cheltuielile aferente imputabile exclusiv acesteia și nu se încadrează în temeiurile legale prevăzute de norma pertinentă ce ar permite modificarea cuantumului pensiei de întreținere.

La 3 septembrie 2019, Ella Panickerschi, reprezentată de avocatul Iuliana Pascal a declarat recurs împotriva deciziei din 16 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o neîntemeiată.

A remarcat că potrivit datelor Biroului Național de Statistică privind minimul de existență - valoarea minimului de existență pentru un copil în semestrul II anul 2017, orașe mari, în mediul urban a constituit 2 999,10 de lei pentru un copil în vârstă de 7-17 ani, dar cheltuielile reale pentru întreținerea unui copil minor depășesc cu mult minimul de existență stabilit de datele oficiale și constituie lunar circa 7 000 – 10 000 de lei.

Toate aceste cheltuieli majore de întreținere a copilului minor sunt suportate exclusiv de către dânsa, iar tatăl Vadim Popenco contribuie cu o pensie lunară de 600 de lei și alte contribuții ne semnificative și ocazionale.

A evidențiat că drept dovadă a cheltuielilor reale de întreținere a copilului minor XXXXX suportate exclusiv de către dânsa constituie confirmările de la Liceul Teoretic „XXXXX”, Liceul Teoretic „XXXXX”, grădinița XXXXX și Spitalul Internațional „Medpark”.

În asemenea circumstanțe a considerat necesar de a modifica/majora cuantumul pensiei de întreținere a copilului minor XXXXX în mărime fixă de 3 000 de lei, în corespundere cu cheltuielile reale de întreținere, ținându-se cont de obligativitatea ambilor părinți și în egală măsură de a întreține copii minori, obligație prevăzută de Codul familiei, precum și ținându-se cont de interesul superior al copilului.

A obiectat că instanța nu a luat în considerație probele/documentele anexate prin care se atestă clar/evident că toate cheltuielile majore de întreținere a copilului minor XXXXX sunt suportate exclusiv de către dânsa, iar pensia lunară de 600 de lei achitată de Vadim Popenco nu acoperă nici pe departe jumătate din acele cheltuieli, ținându-se cont de obligativitatea ambilor părinți și în egală măsură de a întreține copii minori, de a asigura dezvoltarea fizică, intelectuală și spirituală a copiilor săi, obligații prevăzute de art. 58 alin. (1), art. 60 alin. (1), (2), art. 74 alin. (1) Codul familiei.

A mai notat că dânsa nu este angajată în câmpul muncii, iar toate cheltuielile menționate sunt suportate de buneii materni, iar buneii paterni nu contribuie sub nicio formă la creșterea și educarea nepotului minor XXXXX.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 18 iunie 2019, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 111), însă careva date care ar confirma recepționarea acestuia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 3 septembrie 2019 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ella Panicerschi, reprezentată de avocatul Iuliana Pascal, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ella Panicerschi, reprezentată de avocatul Iuliana Pascal, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Ella Panickerschi, reprezentată de avocatul Iuliana Pascal urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ella Panickerschi, reprezentată de avocatul Iuliana Pascal.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Svetlana Filincova

Galina Stratulat